

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010809
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818010809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2019, v trestnej veci obž. R. Q., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/123/2018 zo dňa 10. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému R. Q., nar. XX.XX.XXXX vo
L. V.rvale
bytom T. I. č
XXX/XX, L. nad B.

u k l a d á :

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3, 5 Tr. zákona trest odňatia slobody na 5 a 1 (päť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci - digitálnej váhy čiernostriebristej farby neznámej značky a čierne puzdro v tvare JBL.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/123/2018 zo dňa 10. júla 2019 bol obžalovaný R. Q. uznaný za vinného zo spáchania zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

sa požitím psychoaktívnych látok, najmä marihuany a pervitínu, priviedol do stavu psychotickej poruchy, pod vplyvom ktorej od presne nezisteného obdobia najneskôr od 01.03.2018 z mesta Košice a inde, neznámym spôsobom zadovážoval v neznámom množstve omamné a psychotropné látky zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch

do I. a II. skupiny psychotropných látok a to metamfetamín a marihuany, ktoré následne na základe telefonického dohovoru ďalej predával, a to najmenej 10-krát I. P., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur, najmenej 1-krát Q. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. č. XXXX/XX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur, najmenej 6-krát B. X., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur, najmenej 3-krát J. L., nar. XX.XX.XXXX, 1 gram marihuany za 10 eur, najmenej 9-krát Y. R., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur a 1 dávku pervitínu za 10 eur, najmenej 10-krát Y. R., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur a najmenej 10-krát 1 dávku pervitínu za 10 eur, najmenej 2-krát Ing. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 4 gramy marihuany za 40 eur, najmenej 30-krát J. Z., nar. XX.XX.XXXX, v hodnote 1 gram marihuany za 10 eur a najmenej niekoľkokrát pervitín v hodnote dávky pervitínu za 10 eur, najmenej 30-krát P. Q., XX.XX.XXXX, ktorému bezodplatne ponúkol marihuany v presne nezistenom množstve, najmenej 1-krát V. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorému bezodplatne ponúkol metamfetamín a marihuany v presne nezistenom množstve, najmenej 1-krát ml. L. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorému bezodplatne ponúkol metamfetamín a marihuany v presne nezistenom množstve, pričom obž. R. Q. prechovával tieto omamné a psychotropné látky v osobnom motorovom vozidle zn. L. N.: O.-XXXCE modrej farby, pričom pri prehliadke iných priestorov a pozemkov vykonanej dňa 22.06.2018 o 02:35 hod., boli takéto látky zaistené, pričom sa jedná o plastovú ampulku s obsahom kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu s prímiesou piracetamu o celkovej hmotnosti 1,12 gramu s priemerným obsahom 70,5% metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť 20-79 bežných dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku konzumenta, puzdro v tvare kruhu, v ktorom sa nachádzali dva kusy plastových sáčkov s obsahom sušeného rastlinného materiálu, morfológicky zhodné vrcholcovité časti rastlín konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 8,40 gramu s priemerným 13,9% obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorého by bolo možné pripraviť 39-117 bežných dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku konzumenta, ďalej noviny, v ktorých boli zabalené dva kusy plastových vreciek s obsahom sušeného rastlinného materiálu, morfológicky zhodné vrcholcovité časti rastlín konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,61 gramu s priemerným 13,0% obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope, z ktorého by bolo možné pripraviť 7-21 bežných dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku konzumenta a to napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/103/2013 zo dňa 20.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/4/2014 zo dňa 20.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2014, uznaný vinným zo zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 20.02.2019 s probačným dohľadom a obmedzenie spočívajúce v zákaze používania návykových látok, ako aj trest prepadnutia vecí a ochranné opatrenie.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne súd uložil obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy čiernostriebristej farby neznámej značky a čierne puzdro v tvare JBL.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaný a prokurátor.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu napáda rozsudok do výroku o vine a treste. Cituje ust. §§ 2 ods. 10, 12, 19, 168 ods. 1, 321 ods. 1, 322 ods. 1 Tr. poriadku a § 23 Tr. zákona, pričom má za to, že sa súd nesprávne vysporiadal so závermi znaleckých posudkov znalcov psychiatrov a uložený trest je neprimerane prísny. Navrhol v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. d) Tr. poriadku ho spod obžaloby oslobodiť alebo podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie.

V nasledujúcom podaní obhajca poukazuje na závery znaleckých posudkov ohľadne vyšetrenia duševného stavu obžalovaného. Znalec MUDr. R. Q. mimo iného konštatoval, že ovládacie schopnosti obžalovaného boli podstatnou mierou znížené až vymiznuté z dôvodu závislosti od pervitínu a samotného požitia väčšieho množstva pervitínu a marihuany pred skutkom a aj počas samotného skutku. Znalke MUDr. Z. a MUDr. R. Q. dospeli k záveru, že v čase, kedy v rámci užívania drog sa u obžalovaného rozvinula psychotická porucha, boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti úplne vymiznuté. S poukazom na závery znaleckých posudkov mal byť obžalovaný pre nepríčetnosť podľa § 285 písm. d) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodený. Rozoberá pohľadujúce a prirážajúce okolnosti a aj napriek ich vyrovnanému pomeru bol obžalovanému ukladaný trest na hornej hranici vo výmere 8 rokov, čo považuje za neprimeraný trest. Z uvedených dôvodov preto obžalovaný trvá na podanom odvolaní.

Prokurátor vo svojom odvolaní rekapituluje a rozoberá odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom upriamuje pozornosť na závery znaleckých posudkov MUDr. Q. a MUDr. Z. a MUDr. R. Q. vo vzťahu k ovládacím schopnostiam obžalovaného. Posúdenie príčetnosti je otázka právna a tak jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní a súdu na základe skutočností vyplývajúcich z uskutočnených dôkazov. Znalecký dôkaz je však len jeden z podkladov na vytvorenie sudcovského presvedčenia o otázke príčetnosti a musí byť hodnotený v súvislosti so všetkými ostatnými zistenými skutočnosťami z toho pohľadu relevantnými. Má za to, že posúdenie konania obž. Q. po právnej stránke ako zločinu opilstva nie je v súlade so zákonom. Vzhľadom k tomu, že podchytené protiprávne konanie obžalovaného trvalo takmer štyri mesiace, ani znalci psychiatri nedokázali jednoznačne povedať, že za celé obdobie skutku bola vymiznutá, či už ovládacia alebo rozpoznávacia zložka. Obžalovaný svojím konaním niekoľkokrát naplnil skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, pričom konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách a aj napriek tomu, že už v minulosti bol odsúdený za rovnakú trestnú činnosť. Kládne otázku, že za úvahu stojí, že ak by sa skutočne konštatovala nepríčetnosť u obžalovaného, ktorú si privodil užitím návykovej látky, či tento bol schopný v stave nepríčetnosti po dobu 4 mesiacov zabezpečovať si odvoz k dodávateľom, kontaktovať sa s odberateľmi a zabezpečovať si financovanie OPL pre seba. Domnieva sa, že trestný čin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona možno aplikovať vtedy, keď sa páchatel uvedie do stavu nepríčetnosti požitím návykovej látky a za trvania tohto stavu spácha trestný čin. A nie ako je to v tomto prípade, že obžalovaný nemá k dispozícii omamné a psychotropne látky a snaží sa ich v najbližšej dobe zabezpečiť, keď celé myslenie obžalovaného bolo upriamené len na to, ako sa dostať k droge. Konanie bolo potrebné kvalifikovať, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora, teda ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že ako odvolania obžalovaného tak aj prokurátora sú čiastočne dôvodné.

Prvostupňový súd na hlavných pojednávaniach vykonal vo veci dokazovanie a to prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania a mimo iných aj svedkov I. P., Q. X., J. L., V. K., L. T., Y. R., E. L., B. X., Y. R., P. Q., Ing. R. Y., J. Z. z prípravného konania, oboznámil sa so znaleckými posudkami z odboru prírodovedeckého skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie daktyloskopia, kriminalistická toxikológia a kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza ako aj z odboru elektrotechnika, odvetvie počítačové programy, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalca MUDr. R. Q. ako aj znalcov MUDr. Q. Z. a MUDr. S. R. Q., vypočul znalcov, oboznámil sa s listinami o osobných prehliadkach obžalovaného a svedkov V. K. a L. T., závermi toxikologického vyšetrenia, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky v mieste bydliska obžalovaného ako aj prehliadky iných priestorov a pozemkov - osobného motorového vozidla, prepismi záznamov o telekomunikačnej prevádzke, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou, správou Okresného úradu, odbor katastrálny, správou Mesta Vranov nad Topľou a Ústavu na výkon väzby Košice, odpisom z registra trestov, z evidencie priestupkov, oboznámil sa s vecnými dôkazmi - doličnými vecami, spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/103/2013 ako aj spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. Ntt 47/2018 a Ntt 49/2018.

Z takto vykonaného dokazovania mal potom okresný súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný v období najneskôr od 1.3.2018 z mesta Košice a iných neznámym spôsobom zadovážoval omamné a psychotropné látky, ktoré následne na základe telefonických hovorov predával minimálne osobám tak, ako sú uvedené v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia. Vyššie uvedené osoby - svedkovia vo svojich výpovediach jednoznačne popísali, akým spôsobom si zabezpečovali omamné a psychotropné látky od obžalovaného, popísali spôsob komunikácie s obžalovaným a ako aj množstvá a sumu, za ktoré si tieto látky od obžalovaného obstarali, uviedli tiež ako sa poznali s obžalovaným, prípadne, že vedeli aj o jeho drogovej minulosti. Skutočnosti o kúpe a predaji týchto látok vyplývajú aj z prepisov z telekomunikačnej prevádzky uskutočňovanej medzi obžalovaným a dotknutými osobami, keďže svedkovia uviedli, ako tieto látky pri vzájomnej komunikácii označovali. To, že komunikácia medzi obžalovaným a dotknutými osobami aj mimo uvedených v obžalobe prebiehala prostredníctvom mobilných telefónov, a to či už vo forme hovorov, SMS-správ či pomocou aplikácie Messenger, je preukázaná aj znaleckým posudkom z odboru elektrotechnika, kedy znalec uviedol prehľad uskutočnených hovorov, resp. správ a iných konverzácií. Pri vykonanej prehliadke motorového vozidla, ktorým bol obžalovaný spolu s V. K. ako vodičom a L. T. ako spolujazdcom v Košiciach, boli zaistené látky, ktoré obžalovaný v tomto vozidle prechovával, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, o aké omamné a psychotropné látky sa jednalo a to so zaradením do príslušnej skupiny psychotropných látok v zmysle prílohy zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a taktiež bolo stanovené množstvo zodpovedajúce bežným jednotlivým dávkam, ktoré sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa. Na veciach, ktoré boli vydané obžalovaným pri osobnej prehliadke (váha) ako aj na plastovej striekačke a vrecúšku zaistených pri prehliadke vozidla, bolo znaleckým dokazovaním zistené, že pôvodcom biologických stôp je obžalovaný. Všetky tieto dôkazy v ich súhrne za súčasného priznania sa obžalovaného podľa názoru súdu prvého stupňa dávajú možnosť jednoznačne prijať vyššie uvedené záver o tom, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali a že sa ich dopustil obžalovaný.

Po takto učinenom závere o vine obžalovaného následne prvostupňový súd preskúmaval konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, z pohľadu záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. U obžalovaného bol znalcami konštatovaný v čase páchania trestného činu, tak ako bol čas skutku vymedzený v obžalobe, syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok a škodlivý konzum viacerých psychoaktívnych látok. U obžalovaného sa jednalo o plne rozvinutú aktívnu závislosť najmä od metamfetamínu a marihuany, ktorá sa prejavovala prakticky kontinuálnym konzumom psychoaktívnych látok s vysokou toleranciou, cravingom, neschopnosťou prerušiť ťah užívania drogy tak, ako bolo konštatované v závere posudku MUDr. Z. a MUDr. R. Q.. Rovnako zo záverov posudku vyplýva, že v čase páchania trestného činu bol obžalovaný prakticky v stave intoxikácie najmä pervitínom a marihuanou a tak jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania ako aj schopnosť svoje konanie ovládať boli podstatne zmenšené, pričom v čase, kedy v rámci užívania drog sa u neho rozvinula psychotická porucha, boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti úplne vymiznuté. Znalkyňa MUDr. R. Q. pri svojom výsluchu uviedla, že nie je možné sa k tomuto času jednoznačne vyjadriť. Obžalovaný ten skutok páchal kontinuálne niekoľko mesiacov a počas celej tej doby jeho závislosť, najmä od pervitínu, bola v aktívnom štádiu, to znamená, obžalovaný kontinuálne užíval pervitín. Pokiaľ obžalovaný bol v štádiu intoxikácie pervitínom bez toho, aby bola u neho rozvinutá psychotická porucha, vtedy jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti hodnotila ako podstatne zmenšené. V okamihu ale, keď v rámci tej intoxikácie došlo u obžalovaného k rozvoju paranoidne perzekučne bludnej symptomatiky s následnou symptomatológiou psychotickej poruchy, hodnotila jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti ako úplne vymiznuté pod vplyvom psychotickej poruchy. Keďže klinický obraz psychotickej poruchy v rámci aktívnej závislosti od pervitínu je časovo menlivý, nemožno presne časovo ohraničiť dátumy alebo hodiny, kedy menovaný bol psychotický, a teda kedy boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti vymiznuté. Práve vzhľadom na uvedené závery a najmä znaleckého posudku znalcov MUDr. Z. a MUDr. R. Q. a jeho bližšieho ozrejmenia znalkyňou v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ okresný súd potom uzavrel, že pokiaľ nemožno časovo ohraničiť obdobia psychotickej poruchy, počas ktorých boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného úplne vymiznuté, a teda kedy bol obžalovaný nepríčetný, pri súčasnom závere o kontinuálnej intoxikácii obžalovaného, mal súd prvého stupňa za to, že je potrebné prijať záver, že obžalovaný bol nepríčetný počas páchania skutku, pričom do stavu nepríčetnosti sa priviedol práve požívaním psychoaktívnych látok (návykových) látok - najmä pervitínu a marihuany.

Okresný súd mal ďalej za preukázané, že obžalovaný úmyselne požíval omamné a psychotropné látky, pretože mal predchádzajúcu dlhoročnú skúsenosť s ich užívaním, a teda prvostupňový súd prijal záver

o tom, že obžalovaný konal formou nepriameho úmyslu, keďže obžalovaný vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Na základe uvedeného potom prvostupňový súd upravil skutkovú vetu tak, aby korešpondovala so záverom súdu o spáchaní zločinu opilstva obžalovaným, a teda skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil konania po požití psychoaktívnych látok, najmä pervitínu a marihuany, kedy sa priviedol do stavu psychotickej poruchy.

S takto učeným záverom sa stotožnil aj krajský súd a vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa detailne, logicky a vyčerpávajúco uviedol na podklade akých skutočností a dôkazov pri svojom rozhodovaní vychádzal, odvolací súd z dôvodu neopakovania už raz uvedených skutočností, keďže v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, na ne v celom rozsahu odkazuje.

V súvislosti s odvolacími námietkami prokurátora týkajúcich sa príčetnosti, resp. nepríčetnosti obžalovaného v čase páchania súdnej trestnej činnosti krajský súd zastáva názor, že je namieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu vecí a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Odvolací súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo /teda bez rozumných a dôvodných pochybností/ uzavrieť, že je možné presne časovo ohraničiť obdobia psychotickej poruchy, počas ktorých boli, v zmysle vyššie uvedeného záveru znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie (znalcov MUDr. Z. a MUDr. R. Q.), rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného úplne vymiznuté v dôsledku psychotickej poruchy pri kontinuálnom požívaní a intoxikácii obžalovaného omamnými látkami, najmä pervitínu a marihuany, a teda obžalovaný bol v stave nepríčetnosti a obdobia, kedy bol obžalovaný „len“ v štádiu intoxikácie pervitínom bez toho, aby bola u neho rozvinutá psychotická porucha, pričom jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli hodnotené príslušnými znalcami ako podstatne zmenšené.

Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a vyhodnotením vykonaných dôkazov vo vzájomných súvislostiach aj odvolací súd má za to, že výsledky uskutočneného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, aby obžalovaný kontinuálne páchal súdený skutok vždy v čase, keď jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli prinajmenšom sčasti zachované, teda v stave aspoň zmenšenej príčetnosti, kedy by mohlo byť jeho konanie právne kvalifikované tak, ako sa tomu dožaduje prokurátor vo svojom odvolaní.

Uvádzané skutočnosti preukazujú, aké dôležité a nevyhnutné je riadne zabezpečenie dôkazov orgánmi prípravného konania v čo najkratšom čase po skutkovej udalosti. Pochybenie v naznačenom smere spravidla znamená nemožnosť náležitého zistenia a preukázania skutkového stavu v rozsahu požadovanom ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507546&FragmentId2=3507546&VirtualDate=1.+1.+2001>>, resp. vedie k vzniku a pretrvávaniu pochybností o priebehu skutkového deja a tým k povinnosti súdu uplatniť pravidlo "in dubio pro reo".

K tomuto ešte krajský súd dodáva, že nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal takým spôsobom, ako je tam uvádzaný, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila a to ako trestnoprávne zodpovedný subjekt v čase spáchania činu. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností

je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje potom odvolací súd právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ustálenú prvostupňovým súdom ako zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona za zákonnú a správnu, keďže obžalovaný sa požitím a aplikáciou návykových látok (pervitínu a marihuany) úmyselne priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky trestného činu - obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Vo vzťahu k určovaniu druhu trestu a jeho výmery sa odvolací súd riadil nasledovnými základnými zásadami ukladania sankcií a týmito úvahami.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Krajský súd preskúmal poľahčujúce a prirážajúce okolnosti zohľadnené súdom prvého stupňa, pričom sa stotožnil s priznaním poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona (t. j. že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Nestotožnil sa ale s ustálením prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Správne konštatuje okresný súd, že podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou súdu sp. zn. 12T/103/2013 zo dňa 20.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/4/2014 zo dňa 20.02.2014 za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, výkon ktorého súd podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorú stanovil v trvaní päť rokov. Taktiež bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a bol mu uložený aj trest prepadnutia vecí a to jeden kus plastovej nádoby a tri kusy digitálnych váh.

Ako je zrejmé z uvedeného obžalovaný už bol v minulosti raz súdne trestaný a to za zločin. V danom prípade malo byť preto pri ukladaní trestu aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona. Z uvedeného dôvodu krajský súd na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol.

Po opätovnom prehodnotení poľahčujúcich a prirážajúcich okolností odvolací súd ustálil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a žiadnu prirážajúcu okolnosť, pretože skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený, nemohol uznať ako prirážajúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zákona), došlo by totiž k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti, keďže opakované spáchanie zločinu (teda predchádzajúce odsúdenie) krajský súd zohľadnil pri použití ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd potom pri ukladaní trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3, 5 Tr. zákona, teda najprv znižoval hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a následne zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Obžalovanému bolo tak možné ukladať trest odňatia slobody na 4 roky 8 mesiacov až 6 rokov 4 mesiace.

Odvolačný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovaného a zastáva názor, že uložený trest odňatia slobody v trvaní päť a pol roka v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Krajský súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu uloženého trestu u obž. R. Q., ktorého zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súčasne odvolačný súd zopakoval výrok u uloženom treste prepadnutia veci, keďže tieto boli použité na spáchanie trestného činu a to digitálnej váhy čiernostriebristej farby neznámej značky a čierneho puzdra v tvare JBL.

Ohľadne opodstatnenosti uloženého ochranného opatrenia a to protitoxikomanického liečenia ústavnou formou nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti, preto ho ponechal nedotknutým v rozsudku súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie rozobraté úvahy, ktorými sa spravoval. Odvolačný súd nevyhovel návrhu obhajcu obžalovaného na opätovný výsluch znalkyne MUDr. Z. za účelom stanovenia začiatku doby a trvania psychotickej poruchy u obžalovaného, pre ktorú sa tento dostal do stavu, v ktorom boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti úplne vymiznuté, keďže k tejto skutočnosti sa už uvedená znalkyňa vyjadrovala pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, kedy uviedla, že k tomuto času sa nie je možné jednoznačne vyjadriť, čiže nemožno časovo ohraničiť obdobia psychotickej poruchy, počas ktorých boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného úplne vymiznuté, a teda, kedy bol obžalovaný nepríčetný a kedy boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti podstatnou mierou znížené. Krajský súd sa zároveň nestotožnil ani s návrhom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu nepríčetnosti, keďže, ako to správne konštatoval okresný súd, obžalovaný už mal predchádzajúce bohaté skúsenosti s omamnými látkami, teda vedel o ich škodlivosti a o svojej závislosti na nich, pričom v predchádzajúcom odsudzujúcom rozhodnutí mu ich užívanie bolo zakázané a aj napriek tomu, po svojom prepustení z väzby na slobodu s ich užívaním opätovne začal. Je teda zrejmé, že obžalovaný si svojím vedomým konaním privodil tento stav intoxikácie, kedy už nebol prakticky schopný viesť bežný život bez požitia omamných látok.

K dôvodom odvolania prokurátora krajský súd taktiež odkazuje na vyššie rozvedené úvahy a závery, pre ktoré považoval právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zákona za vecne správnu a zákonnú. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je totiž ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolačný súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolačný súd riadne opravné prostriedky obžalovaného a prokurátora vyhodnotil ako čiastočne dôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.